

Brug for Regjeringen til Armeen og Flaaden. Saa var det en fransk Kemiker Mège Mourier udsandt det, som den praktiske Landmand havde udfundet for lang Tid siden, at Koen malter Fedtet af sig. Han udsandt en Methode, idet han tog det Fedt, som findes i de slagtede Kreaturer, og som ellers bliver til Mælk, og omdannede det til Kunstsmør. Det blev naturligvis ikke saa fint og aromatisk som Natursmørret, men ved Iblanding blev det godt. Det er et sundt og godt Produkt, som er udgaaet fra en Regjering for at skaffe et hensigtsmæssigt Surrogat for Smørret. Saa er der en Ting, der navnlig maa fremhæves ved dette Kunstprodukt, og det er, at det er holdbart. I det Vieblit, man sender Kunstsmør herfra til varme Egne, holder det sig, medens Natursmør fordærves. Med Hensyn til Sundheden er det blevet udtalt og vil vistnok blive bekræftet af enhver Analytiker og Kemiker, at den Syre og alle de Stoffer, der udvikle sig i det harske Smør, er koncentreret lige saa giftige som forskellige andre Syrer, som man paaftaar skulle blive benyttede ved Oleo-Margarinens Rensning. Med Hensyn til Ernæringen er det jo klart — og jeg vil der fremsætte en Tanke, som ikke er af mig selv, men som jeg har set fremsat, jeg tror i den tykke Rigsdag — at de forskellige Lande dese sig i saa Henseende i to Regioner, de sydlige, som have Vinene og Olien, og de nordlige, som have Ollet og Smørret. Disse kæmpe bestandig for at gaa ind paa hinandens Omraader, og medens Ollet trænger mere og mere Syd paa, vilde Margarinene netop være et Middel til at trænge ind paa Oliens Omraade. Natursmørret kan ikke af sig selv gjøre det, fordi det mangler Holdbarhed. Ved Hjælp af Margarinen har man vundet Holdbarheden, og jeg vil henvise til, hvad jeg sagde før, at Kunstsmørret bidrager til at bringe 1ste Klasse Smør ud til Millioner og Millioner af Munde, som ellers aldrig vilde have smagt det, og bidrager til at udvide Grændsen af de Regioner, hvorhen Smørret kan trænge, og benyttes i Stedet for Planteolie. Derfor tror jeg ogsaa, at Margarinen i Virkeligheden, naar vi sikke os paa bedste Maade imod Alt, hvad der hedder Bedrageri, vil blive en væsentlig Støtte for alle de Lande, der kunne producere 1ste Klasse Smør. Men selvfølgelig er det klart, at alle de Egne og Lande, der ikke kunne producere 1ste Klasse Smør, ville lide derunder, thi naar der kan faas Kunstsmør, bruges der ikke 2den Klasse Smør. Men derfor mener jeg ogsaa, at da Danmark staar som det bedste smørproducerende Land, er det klart, at det vil være en Støtte for

Danmark fremfor noget andet Land. Der- som vi kunne udføre alt vort 1ste Klasse Smør, dels som naturligt Smør, som vi hidtil have gjort, og dels — hvad enten vi nu selv gjøre det, eller det er Holland eller hvem det nu er, det gjør det — som et Kunstprodukt, trænge vi med dette Kunstprodukt østpaa og sønderpaa til de Lande, som gjerne ville ind med i Meieriproduktionen, men som ikke kan det, fordi de ikke kunne naae de høiere Priser for deres simple Produkter, og ikke engang til de lavere Priser kan konkurrere med Kunstsmørret. Men dersom vi forbyde Kunstproduktionen, og flere Lande gjøre det Samme, støtten vi hine Landes Smørproduktion ved at aabne vort Marked for deres simple og billige Varer. Have de først lært at lave daarligt Smør, gaa de den samme Vej som vi, saaledes som Hr. Lawaeg har viist, og komme lidt efter lidt til at producere første Klasse Smør, hvorved Konkurrencen for os paa Verdensmarkedet lidt efter lidt kunde svæges. Ved et Magtbud at skaffe simpelt Smør en høiere Pris vil i Virkeligheden være lige saa uheldigt, som det gamle Ordsprog siger „at det er en daarlig Maade at varme sig paa at urinere i sine Buxer,“ og dette er omtrent det, vi vil gjøre. Som sagt hvis det skulde være nyttigt at lægge Hindringer i Veien for Kunstsmørret, vilde det jo nu allerede vise sig i de Lande, der have gjort det. Men har det da viist sig nyttigt for Amerika at det har lagt Hindringer i Veien derfor, har det viist sig nyttigt for Tyskland? Jeg vil sige, hvilket Resultat jeg har faaet ud af de Tal, som det erede Medlem for Randers læste op, jeg tror, jeg har ganske de tilsvarende Tal her. For det Første tabte Tyskland det, som Underrigsministeren Bötticher forudsagde, at det vilde tabe, saa snart det vedtog den Lov, som nu er vedtaget i Tyskland, at Fabrikerne ere flyttede bort og blevne anlagte i England i Stedet for, men derfor bliver der lavet lige meget Kunstsmør. Og i Amerika have de Hindringer, man har lagt i Veien ved de høie Skatter, kun havt til Følge, at Kunstsmør-Produktionen er taget af med mindst 40 pCt. Nu skulde det jo i det Mindste have hjulpet de to Lande til høiere Priser, men hvad er Resultatet? Resultatet er det, at de maa søge til samme Marked som vi, og lade sig nøie med de samme Priser som vi. Jeg vil spørge, er Prisen stegen, siden Loven i England traadte i Kraft? Nei, den 17de December 1887 stod Prisen omtrent i 102, den 24de i 96 og den 14de Januar i Nar omtrent igjen i 100. Det er de Priser de maatte lade sig nøie med i Amerika og i